

nisteren selv vil være med til at lægge stemmer til.

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er såmænd et meget godt spor, fru Rosenkrantz-Theil lægger ud, for er der forskel mellem politisk realisme og økonomisk realisme? Ikke set gennem mine briller, for der er ikke nogen realisme i politik, hvis det ikke er økonomisk realistisk, at den kan gennemføres. Sådan er det vel. De to ting er to sider af samme sag, så det er rigtigt, at jeg i virkeligheden efterlyser økonomisk realisme.

Jeg sagde før, at der er mange meget smukke tanker, men de skal altså bare passe sammen med det, som egentlig er økonomisk realistisk. Jeg ved ikke, om der er nogen medlemmer af Folketinget, som ikke mener, at det er godt at gøre det godt for borgerne. Jeg har i hvert fald ikke mødt dem endnu, så det drejer sig altså ikke om, hvorvidt man som udgangspunkt ønsker at gøre det godt. Men spørgsmålet er de økonomiske realiteter: Hvor meget af det kan man? Hvor meget kan man magte? Hvordan kan man sikre, at der er en klar linje i forbedringerne, at det ikke er stop and go? Det er helt korrekt, når spørgeren siger, at der findes både politisk og økonomisk realisme, men begge dele skulle gerne være til stede.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nej, for det politiske valg beror jo i høj grad på, hvad der er godt for folk. Finansministeren har ret i, at alle her i salen gerne vil det godt for folk, men vi er bare hamrende uenige om, hvad det er, der er godt for folk, og vi er uenige om, hvad de mange penge, der er i statens kasse lige nu, skal bruges til. Deri ligger det politiske valg.

Det er klart, at står man, som vi gør lige nu, over for 90 mandater i Folketingssalen, der ikke er interesserede i at skabe større lighed her i samfundet, er det ikke specielt politisk realistisk at bede om mere lighed. Men det behøver ikke at betyde, at det er økonomisk urealistisk, og det er da bestemt økonomisk realistisk at prioritere pengene anderledes i vores samfund. Det er ikke noget naturnødvendigt, at der skal være fattige, det kommer an på et valg, og det er heller ikke noget naturnødvendigt, at alle skal være lige. Det kommer også an på et valg.

Der, hvor jeg vil hen, er: Mener finansministeren, at de folk i Danmark, der lever på overførselsindkomst, f.eks. folk på førtidspension, skal have flere penge, eller mener finansministeren det ikke? Det er relativt nemt at svare på, for det er et politisk valg.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg har et ønske om, at alle danskere får det bedst mulige liv og til stadighed får bedre vilkår i deres dagligdag. Sådan er det, men det afhænger jo af en løbende vurdering af, hvad man kan præstere til hvilke tider.

Jeg glæder mig over, at der foretages 75.000 flere operationer om året på sygehusene nu end under den regering, som Enhedslisten var med til at støtte, og at 60.000 har kunnet vælge at komme ud af ventelisterne til sygehusene og få gratis behandling, hvad de ikke har kunnet tidligere. Jeg glæder mig også over, at der bruges flere penge på undervisning end nogen sinde før, og der er mange andre ting, jeg glæder mig over.

Spørgsmålet er i virkeligheden, hvordan man vægter tingene fra år til år. Men det er rigtigt, at man skal vurdere og prioritere, og det er jo hele oplægget til, hvordan vi skal tage fremtidens udfordringer op – ikke bare hvor mange penge, vi bruger, men hvad vi får ud af de flere penge.

Hvad får vi ud af folkeskolen, når vi har verdens dyreste folkeskole? Hvordan sikrer vi, at vores elever også er dem, der kommer ud som de bedst rustede i verden? Hvordan sikrer vi, at de 12,2 mia. kr. til forskning bruges bedst? Hvordan sikrer vi, at de omsættes i arbejdspladser? Og hvordan sikrer vi, at udviklingsbistanden bruges optimalt? Vi har lige fået en vurdering af, at dansk udviklingsbistand bruges optimalt, at vi ikke alene er blandt de tre lande i verden, der giver mest udviklingsbistand, men at vi også ligger på førstepladsen som det land, der er bedst til at anvende bistanden, så den gør nytte.

Jeg er meget glad for, at vi er kommet dertil, hvor vi diskuterer, hvordan vi udnytter de ressourcer, vi har afsat, optimalt, for her er der en del tilbage at ønske over en meget bred front i den offentlige sektor.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal selvfølgelig kvittere for, hvad jeg opfattede som de pæne ord om Det Radikale Venstre. Nu skal man selvfølgelig ikke køre disse science fiction-analogier for langt ud, for så kunne man